

Arrest

nr. 41 838 van 19 april 2010
in de zaak RvV 52 308 / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 31 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 maart 2010.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. BECKERS loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het staatsburgerschap van Oekraïne te bezitten en van Oekraïense origine te zijn.

U bent sinds november 1997 gehuwd met C. (...) V. (...). U bent van plan van haar te scheiden.

In 1999 werden de verkiezingen vervalst. U was toen lid van de kiescommissie. Er werd u gevraagd om mee te doen aan de vervalsingen.

U kwam België binnen op 23 november 1999 en diende een eerste asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 25 november 1999. U ontdekte in België dat u homoseksueel was. In het

kader van uw eerste asielaanvraag werd op 16 januari 2001 door het Commissariaat-generaal besloten tot een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. U bleef in België tot februari 2001 en keerde dan terug naar Oekraïne. U bleef nog actief op politiek vlak. U kende echter geen problemen omwille van uw politieke activiteiten. U kende daarentegen wel problemen in Oekraïne omwille van uw seksuele geaardheid. U had 15 vluchtige relaties en één serieuze relatie met uw huidige vriend O. (...) B. (...). U ontmoette mannen onder de brug bij de rivier Prut, en jullie reden dan naar verlaten plekken. Op 02 juli 2009 was u samen met nog twee andere mannen bij uw vriend O. (...) B. (...) thuis. Jullie keken naar een pornofilm. Jullie hoorden roepen dat jullie de deur moesten openen. De politie brak binnen, beledigde jullie en zei dat de burens kloegen dat het bij jullie een rendez-vous plaats was voor homo's. Jullie werden meegenomen naar het politiebureau van Tsjernovtsy. In het begin spraken ze van hooliganisme en wilden ze jullie 3 dagen opsluiten. Daarna hebben ze daar nog 10 dagen aan toegevoegd, zodat jullie in totaal 13 dagen vastzaten. U kwam in een cel terecht met criminelen. Een van de gevangenen wou u verkrachten. Uiteindelijk kwam de politie tussenbeide, waardoor niets is gebeurd. Bij jullie vrijlating hadden jullie geen uiterlijke verwondingen omdat jullie belagers professioneel tewerk waren gegaan zonder sporen na te laten. Jullie hebben daarna geen klacht ingediend. Op de school waar u werkte, werd u bij de directie geroepen, die stelde alles te weten en vroeg dat u ontslag zou nemen. U hebt dat ook gedaan. Uw vriend O. (...) belde u op en stelde dat een molotovcocktail was binnengegooid in zijn appartement en dat er beledigingen op zijn deur waren geschreven. Er was ook ingebroken in zijn appartement. U geeft aan dat de daders skinheads zijn. Ze hebben ook tweemaal geprobeerd om bij u brand te stichten. Uw vriend O. (...) B. (...) is ondertussen verhuisd naar Kiev. In Kiev is men toleranter ten aanzien van homoseksuelen.

U verliet Tsjernovtsy (Oekraïne) op 29 november 2009 en reisde met een minibus richting België. U weet niet via welke landen u bent gereisd. U kwam België binnen op 01 december 2009 en u diende een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 04 februari 2010. Uw paspoort bleef achter bij de mensen die uw reis regelden.

Uit een fax verstuurd op 29/10/2010 door de sociale dienst van het gesloten centrum van Vottem naar het Commissariaat-generaal blijkt dat u nadenkt over een eventuele terugkeer naar Oekraïne (maar uw antwoord is nog steeds onbeslist).

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u wegens uw seksuele geaardheid ernstige problemen kende in uw stad Tsjernovtsy/Chernivtsy (Oekraïne).

Er moet echter worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent uw asielrelaas aannemelijk te maken. U verklaarde sinds 2002 homoseksuele relaties te hebben gehad in uw land. U weet echter niet of homoseksualiteit in Oekraïne al dan niet strafbaar is (CGVS, p. 9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is gevoegd, blijkt nu dat homoseksualiteit sinds 1991 niet langer strafbaar is in uw land. U verklaarde voorts dat er in Chernovtsy geen cafés zijn waar homoseksuelen samenkomen en vervolgde niet te weten of er in Tsjernovtsy/Chernivtsy internetcafés bestaan voor gays (CGVS, p. 8). U bent verder niet op de hoogte van het bestaan van organisaties die voor de rechten van gays opkomen in Tsjernovtsy/Chernivtsy of elders in Oekraïne en heeft hier blijkbaar ook niet naar geïnformeerd (CGVS, p. 8). Het feit dat u blijkbaar zo weinig interesse betoonde om op de hoogte te zijn van het al dan niet strafbaar zijn van homoseksualiteit in uw land, van ontmoetingsplaatsen voor gays in uw stad en van het bestaan van organisaties die opkomen voor de rechten van gays in uw stad en in uw land, doet vragen rijzen over de oprechtheid van uw verklaringen over uw veranderde seksuele geaardheid, zeker gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is gevoegd blijkt dat er in Tsjernovtsy/Chernivtsy wel degelijk ontmoetingsplaatsen en cafés voor gays bestaan alsook een organisatie voorhanden is voor leden van seksuele minderheden. Mocht u in uw land werkelijk ernstige problemen hebben gekend omwille van uw veranderde seksuele geaardheid, kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u, die bovendien verklaarde verschillende vrienden te hebben die gay zijn (CGVS, p. 9), getracht zou hebben te informeren naar organisaties die opkomen voor de rechten van seksuele minderheden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnd.

U legde de Belgische asielinstanties voorts geen enkel bewijs voor van de door u aangehaalde problemen. U geeft zelf aan dat u geen bewijs hebt van uw opsluiting (CGVS, p. 10), dat u geen bewijs kan voorleggen van de brand bij uw vriend O. (...) (CGVS, p. 11), dat u geen bewijzen hebt van de brand in uw eigen appartement waarvan uw burens die u ter hulp kwamen getuigen waren

(CGVS, p. 12) en dat u ook geen bewijzen kan neerleggen van uw gedwongen ontslag (CGVS, p. 3 en 11). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnd.

Mochten uw verklaringen toch geloofwaardig zijn, quod non, blijkt uit uw verklaringen daarenboven dat u niet aannemelijk kan maken waarom u in uw land niet zou kunnen beschikken over een binnenlands vestigingsalternatief. Toen u werd gevraagd of u zich niet elders in uw land had kunnen vestigen om aan uw problemen in Tsjernovtsy te ontkomen, zei u dat het misschien wel mogelijk zou geweest zijn om u in Kiev veilig te vestigen, maar dat u daar niet aan hebt gedacht (CGVS, p. 13). Dit is des te merkwaardiger, aangezien uit uw verklaringen blijkt dat uw vriend O. (...) van zijn kant in juli 2009 oftewel zo'n vier maanden voor uw verklaarde vertrek uit Oekraïne wel naar Kiev verhuisde, waar hij geen problemen kent (verklaring DVZ, vraag 34 en CGVS, p. 6).

U verklaart tijdens uw interview met een medewerker van het Commissariaat-generaal verder dat u nooit over een internationaal paspoort beschikte en u geeft uitdrukkelijk aan dat u nooit een visum hebt aangevraagd voor één van de landen van de Europese Unie of meer specifiek nog voor Tsjechië (CGVS, p. 3). Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan eveneens een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat u wel degelijk over een Tsjechisch visum kort verblijf (periode 12 november 2009 tot 21 november 2009) beschikte. In tegenstelling tot wat u verklaarde, blijkt hieruit dat u bijgevolg wel over een internationaal paspoort beschikte. Na geconfronteerd te zijn met deze informatie gaf u toe dat u inderdaad over een internationaal paspoort beschikte (CGVS, p. 4). Concluderend kan dan ook gesteld worden dat u bewust geprobeerd hebt om de Belgische asielinstanties te misleiden.

Aangaande uw reisroute verklaart u tijdens uw interview met een medewerker van het Commissariaat-generaal dat u niet weet via welke landen u naar België bent gereisd en dat u dit deed zonder uw internationaal paspoort bij zich te hebben (CGVS, p. 4). U geeft verder aan dat u zelf geen persoonlijke paspoortcontrole hebt gehad aan de grens (CGVS, p. 4 en 5). Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone zeer strikte en **persoonlijke** paspoortcontroles uitgevoerd worden waarbij uitzonderingen quasi onbestaande zijn. Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u zonder persoonlijke paspoortcontrole de Schengen-zone zijn binnengekomen. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Oekraïense paspoort, uw reisdocument waarvan u zei dat het zich bevindt bij de mensen die alles zouden regelen (CGVS, p. 3), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie verborgen te houden. Bovendien blijkt uit een fax die door een sociaal assistent van het gesloten centrum van Vottem naar het Commissariaat-generaal werd gestuurd, dat uw paspoort zich bij een vriend in Brussel zou bevinden (CGVS, p. 13 + Fax Vottem 29/01/2010).

U verklaart tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal verder dat u België bent binnengekomen op 01 december 2009 en dat u pas een asielaanvraag hebt ingediend bij de Belgische asielinstanties op 04 februari 2010 (CGVS, p. 6) en dan nog pas op het moment dat bij een identiteitscontrole door de politie werd vastgesteld dat u zich illegaal op Belgisch grondgebied bevond. Concluderend kan dan ook gesteld worden dat, zeker gezien het gegeven dat de mogelijkheid om een asielaanvraag in te dienen u volledig bekend was (cfr. uw asielaanvraag in 1999), de ernst van de vrees die u verklaarde te koesteren, door deze laattijdige asielaanvraag sterk ondermijnd wordt. Bovendien blijkt uit een fax die door een sociaal assistent van het gesloten centrum van Vottem naar het Commissariaat-generaal werd gestuurd, dat u gedurende bepaalde tijd hebt nagedacht om spontaan naar Oekraïne terug te keren (CGVS, p. 13 + Fax Vottem 29/01/2010). Hierdoor wordt de ernst van de vrees die u ten aanzien van uw land verklaarde te koesteren nog verder ondermijnd.

Gelet op het voorafgaande kan in uw hoofde dan ook geen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een rijbewijs en een diploma) bevatten informatie met betrekking tot uw identiteit en uw studie, doch niet met betrekking tot de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde problemen. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikel 1, (A) 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Hij volhardt homoseksueel te zijn en meent dat het gegeven dat hij weinig interesse toont in een aantal zaken of er niet van op de hoogte is niet betekent dat hij het niet zou zijn. Hij verwijst naar zijn eerder gedane verklaringen en merkt op dat het moeilijk is een brand in een appartement van een ander persoon te bewijzen. Verzoeker bekent tot slot over een internationaal paspoort te beschikken maar heeft deze aan de smokkelaar gegeven en nooit teruggekregen.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen.

Verzoeker brengt zelfs geen begin van schriftelijk bewijs omtrent zijn voorgehouden problemen bij. Met betrekking tot de kern van verzoekers relaas, zijn beweerde homoseksuele geaardheid en de problemen die hieruit zouden voortvloeien, treedt de Raad de Commissaris-generaal bij waar deze stelt dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker volstrekt onwetend is aangaande de aanwezigheid van organisaties voor leden van seksuele minderheden en ontmoetingsplaatsen of cafés voor homoseksuelen in zijn stad. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat er ginds geen soortgelijke cafés of organisaties bestaan. Deze loutere bewering staat haaks op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (landeninformatie, stuk 29). Verzoeker is ook volstrekt onwetend omtrent het al dan niet strafbaar zijn van homoseksualiteit of het verrichten van homoseksuele daden. Van iemand die zijn land ontvlucht omwille van problemen naar aanleiding van zijn geaardheid en die bovendien een aantal homoseksuele vrienden heeft, kan redelijkerwijs op zijn minst verwacht worden enige interesse te hebben voor deze zaken. Verzoeker voldoet geenszins aan deze verwachting.

Daargelaten de ongeloofwaardigheid van zijn relaas, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij in zijn land van herkomst niet over een intern vluchtalternatief beschikt nu blijkt dat zijn vriend probleemloos in Kiev verblijft. Ter terechtzitting gevraagd waarom hij niet naar Kiev is verhuisd waar zijn vriend was gaan wonen, beperkt verzoeker zich in zijn antwoord er toe te stellen dat zijn vriend in Kiev bij zijn tante is gaan wonen en dat hijzelf naar België is gekomen omdat hij hier voorheen al geweest was.

Tevens blijkt dat verzoeker bewust informatie heeft achtergehouden met betrekking tot het al dan niet bezitten van een internationaal paspoort.

Voorts wordt de ernst van verzoekers voorgehouden vrees onmiskenbaar ondermijnd doordat hij reeds maanden in België verbleef vooraleer hij deze tweede asielaanvraag indiende en dit slechts na een identiteitscontrole, niettegenstaande hij, zijn eerdere asielaanvraag in acht genomen, vertrouwd is met de Belgische asielprocedure. Bovendien blijkt uit informatie (fax van 29 januari 2010, stuk 29) dat verzoeker thans overweegt vrijwillig naar zijn land van herkomst terug te keren.

Verzoeker brengt niets in tegen deze pertinente motieven van de bestreden beslissing zodat deze onverminderd gehandhaafd blijven. De Raad maakt de motivering van deze beslissing dan ook tot de zijne en beschouwt ze als zijnde hier hernomen.

In verzoekers hoofde kan geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking worden genomen. Evenmin maakt hij aannemelijk dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER